

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **O. S.,**
zastoupena opatrovnící JUDr. Světlanou Richtárovou, advokátem
sídlem 746 01 Opava, Hauerova 725/3

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2017, o invalidní důchod

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2017 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.5.2017 č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod a rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.5.2017 bylo potvrzeno. Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně

zjištěného skutkového stavu věci. Rozhodující zdravotní postižení s nejvýznamnějším dopadem na její pracovní schopnost bylo nesprávně zařazeno pod postižení uvedené v kap. V, pol. 9 a) k vyhlášce č. 359/2009 Sb., se stanovením poklesu pracovní schopnosti jen 20 %, a to přesto, že se její zdravotní postižení a potíže od posledního rozhodnutí v roce 2015 nijak nezměnily – nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu. Při stejných potížích v roce 2015 bylo zdravotní postižení zařazeno do kap. V., pol. 9. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., se stanovením poklesu pracovní schopnosti 35 %. Od té doby ke zlepšení zdravotního stavu nedošlo, přidružily se navíc další zdravotní potíže jiného druhu. Žalobkyně dále uvedla, že již od počátku léčby u psychiatra MUDr. H. špatně snášela předepsanou medikaci (bolesti hlavy a nohou, únava), na endokrinologii měla podobné reakce po nasazení Euthyroxu a Vigantolu. Následně se u ní opět začaly projevovat časté záchvaty migrény. Jimi trpí několikrát týdně, mnohdy není schopna ani vstát z postele. Na CT vyšetření provedeném 28.5.2015 byla prokázána mimo jiné spondylolisthese obr. L4 s ventrálním posunem asi 6,7 mm a oboustrannou spondylolýzou. Vzhledem k dlouho trvajícím bolestem v bederní krajině a souvisejícím problémům s bolestmi v kyčli navštívila ortopeda MUDr. B. Následně absolvovala rehabilitace, které nepřinesly zlepšení, naopak vyvolaly opětovné problémy s krční páteří s vyzařováním bolestí do pravé lopatky a brněním prostředníčku téže ruky. Bolesti krční a bederní páteře jsou každodenní, i přes pravidelné cvičení a nošení zdravotních pomůcek. Stále také přetrvává bolest kolenních kloubů. V září 2017 se podrobila operativnímu zákroku s ohledem na gynekologický nález. Protože její zdravotní stav je neuspokojivý a je nucena neustále navštěvovat různé lékaře, zhoršil se i její psychický stav. Opět navštěvuje MUDr. H., ten jí upravil léčbu jiným způsobem, doporučil jí změnu psychologa a vyslovil podezření na schizofrenní vývoj. Způsob posuzování míry omezení pracovní schopnosti posudkovými lékaři je nesprávný a nebyl důvod změnit posuzující kritéria z položky 9 b) na položku 9 a) kap. V., přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

2. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby. S ohledem na námítky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
3. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.5.2017 č. j. X byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále z 20.4.2017 není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. V posudkovém závěru je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V., položce 9 a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námítky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3.7.2017. Námítky žalobkyně zamítla a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.5.2017 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 27.6.2017. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu je porucha autistického spektra středně až vysoce funkční, stav stabilizovaný, funkční postižení lehké. Míru poklesu pracovní schopnosti posuzující lékařka hodnotila dle kap. V., pol. 9 a) s ohledem na vertebrogenní potíže horní hranicí z daného rozmezí (15 až 20 %), tj. 20 %. Podle tohoto posudku zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle pol. 9 b), c) kap. V přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o postižení středně těžké nebo těžké, s podstatně sníženou úrovní sociálního fungování, s narušením výkonu většiny denních aktivit, s těžkým narušením sociálních dovedností, inteligence, s těžkými poruchami chování. Podle tohoto posudku k datu posouzení zdravotního stavu zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neodpovídal žádnému stupni invalidity. V posudku se kromě jiného dále uvádí, že žalobkyně je schopna pracovního zařazení s vyloučením těžké fyzické práce, manipulace s těžkými břemeny, práce ve stresovém prostředí, v nočních směnách.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 17.1.2018, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 3.7.2017 byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je onemocnění ze skupiny schizofrenního okruhu se schizoidními rysy osobnosti, paronoiditou i výrazné bizarní projevy v chování. Je snížena úroveň sociálního fungování, ojedinělé ataky komplexního onemocnění s residuální symptomatikou, vše v kombinaci s autistickými projevy a úzkostně depresní symptomatologií. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila PK MPSV k datu rozhodnutí dle kap. V., pol. 3 b) – s ohledem na další chorobné stavy v anamnéze – ve střední procentní rovině, tzn. 35 %. Zdravotní postižení hodnotila jako středně těžké vzhledem k výše uvedenému. Nejde však o postižení těžké s nutností opakované hospitalizace či s těžkým narušením aktivit a sociální dezintegrací – stav neodpovídá přiznání III. stupni invalidity, jak je požadováno. Posudková komise konstatovala, že posudkové závěry lékařů LPS OSSZ a LPS ČSSZ nelze potvrdit, neboť nebylo přihlédnuto k průběhovým charakteristikám, k celkovému tělesnému stavu, adaptaci, sociální /ne/přizpůsobivosti a zvládání např. psychosociální zátěže. Na základě takto provedeného přezkumu oba posudkové závěry PK MPSV nepotvrdila. Žalobkyně je schopna pracovního zařazení s vyloučením těžké fyzické práce, se zvedáním nadlimitních břemen, dále práce ve stresovém prostředí, v nočních směnách. Schopna práce s využitím svého vzdělání, svých zkušeností a znalostí, eventuelně rekomandace k práci za výše uvedených podmínek.
6. U jednání žalobkyně souhlasila se závěry posudkové komise MPSV a navrhla, aby s ohledem na ně bylo rozhodnutí žalované zrušeno.

7. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
9. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen si vyžádat odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Soud považuje posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 17.1.2018 za úplný a přesvědčivý a neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobkyně šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 % a k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona.
10. S ohledem na shora uvedené v dané věci došlo k vadě řízení před správním orgánem, kterou soud spatřuje v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, pro kterou soud v souladu s § 78 odst. 1 s.ř.s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil. Žalovaná vycházela při svém rozhodnutí z nesprávných posudkových závěrů, což mělo za následek i nesprávné stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně a v důsledku toho také nesprávné posouzení zákonných podmínek invalidity, čehož se žalobkyně také dovolávala.
11. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšná žalobkyně se náhrady nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 13.02.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně